

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 113/05-50

Ústavný súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí senátu 6. septembra 2005 v senáte zloženom z predsedu Jána Mazáka, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Alexandra Bröstla o sťažnosti Ing. M. V., bytom M., zastúpenej advokátom JUDr. M. R., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. D 513/97, Dnot 94/97 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. M. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. D 513/97, Dnot 94/97 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Michalovce p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. D 513/97, Dnot 94/97 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. M. V. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Michalovce p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Michalovce je p o v i n n ý uhradiť Ing. M. V. trovy právneho zastúpenia 5 302 Sk (slovom päťtisíc tristodva slovenských korún) na účet advokáta JUDr. M. R., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 27. apríla 2005 doručené podanie Ing. M. V., bytom M. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. R., K., ktoré bolo označené ako „*Sťažnosť proti porušovaniu základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka namieta porušenie jej základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. D 531/97, Dnot 94/97 týkajúcej sa prejednaní dedičstva sťažovateľky po otcovi J. K.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti ďalej uviedla:

«Sťažovateľka... je dcérou neb. J. K., ktorý zomrel 5. februára 1997. Po jeho smrti začalo v roku 1997 na Okresnom súde v Michalovciach (ďalej len „okresný súd“) konanie o dedičstve pod sp. zn. D 513/97. Ako súdny komisár bol za účelom prejednaní dedičstva a rozhodnutia vo veci ustanovený JUDr. L. L., notár, ... ktorý túto dedičskú vec viedol pod sp. zn. Dnot 94/97.

Počas celej doby trvania tohto konania boli vo veci samej nariadené iba dve pojednávania (18. júna 1997, 29. mája 1998).

... Sťažovateľka podala dňa 4. januára 2001 okresnému súdu sťažnosť – označenú ako žiadosť o zmenu notára v dedičskom konaní... Na tento návrh reagoval okresný súd listom zo dňa 2. apríla 2002 (teda bezmála po 15 mesiacoch), pričom sťažovateľke oznámil, že nie sú tu podmienky na odňatie veci poverenému notárovi v zmysle § 175 zb Občianskeho súdneho poriadku... Podľa názoru okresného súdu, napriek tomu, že po 5 rokoch nebolo rozhodnuté vo veci samej, zbytočné prieťahy v súdnom konaní nenastali.

Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu opätovne podala dňa 29. októbra 2003 sťažnosť, ktorou opätovne požiadala okresný súd, aby vec pridelil inému notárovi alebo aby sám vo veci rozhodol. Keďže okresný súd na túto sťažnosť v zákonom stanovenej lehote nereagoval, podal právny zástupca sťažovateľky dňa 15. januára 2004 Sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní, ktorú adresoval predsedovi Krajského súdu v Košiciach. Právnomu zástupcovi sťažovateľky bola dňa 16. februára 2004 doručená „Odpoveď na list zo dňa 12. 1. 2004“, v ktorej okresný súd uviedol, že „ukončeniu konania bráni tá skutočnosť, že notárovi sa nepodarilo zistiť súčasnú adresu vnučky poručiteľa L. K.“ Okresný súd v tomto svojom liste uznal, že vo veci došlo k subjektívnemu prieťahu v konaní.

Dnes je to už viac ako osem rokov, čo zomrel J. K., otec sťažovateľky. Okresný súd, ani súdny komisár... neboli za túto dobu schopní vec prejednať a právoplatne rozhodnúť. ... Od roku 1998, teda viac ako 6 rokov !!! sa v predmetnej veci neuskutočnilo žiadne pojednávanie.»

Vzhľadom na tieto skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Michalovciach v konaní vedenom pod sp. zn. D 513/97 porušil základné právo Ing. M. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu v Michalovciach v konaní vedenom pod sp. zn. D 513/97 pokračovať v porušovaní základného práva

sťažovateľky podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu v Michalovciach v konaní vedenom pod sp. zn. D 513/97 konať bez zbytočných prietáhov.

4. Ing. M. V. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 80.000,- Sk (slovom: osemdesiattisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Michalovce povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Okresný súd Michalovce je povinný zaplatiť Ing. M. V. trovy právneho zastúpenia v sume 5.302 Sk (slovom: Päťtisícristodva slovenských korún – 2 x úkon právnej služby á 2.501,- Sk a 2 x paušálna náhrada 150,- Sk) na účet jej právneho zástupcu... advokáta JUDr. M. R., so sídlom v K., do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a keďže nezistil dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona, uznesením č. k. II. ÚS 113/05-11 z 11. mája 2005 rozhodol o jej prijatí na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 1. júna 2005 právneho zástupcu sťažovateľky a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a predsedníčku okresného súdu súčasne vyzval, aby sa vyjadrila aj k sťažnosti prijatej na ďalšie konanie.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti sťažovateľky z 22. júna 2005 (sp. zn. Spr 577/05, doručenom ústavnému súdu 29. júna 2005) okrem iného uviedla:

„... Nahliadnutím do spisu bolo zistené, že úmrtný list bol nášmu súdu doručený 5. 3. 1997. Poverenie pre súdneho komisára JUDr. L. L., bolo vydané 7. 3. 1997, pričom tomuto bola určená lehota na vybavenie veci jeden rok. Predbežné šetrenie so sťažovateľkou bolo

vykonané 18. 6. 1997. Následne notár zabezpečil list vlastníctva 2510 k. ú. M. a dňa 29. 10. 1997 vytýčil vo veci pojednávanie na 13. 11. 1997. Zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že dedičia – sťažovateľka a jej brat JUDr. J. K. navrhli pojednávanie odročiť za účelom vypracovania znaleckého posudku a za účelom vyžiadania správy zo strediska cenných papierov. Znalecký posudok na hodnotu domu poručiteľa sa nachádza na čl. 13 spisu. Predložila ho sťažovateľka. Dátum vyhotovenia na tomto je 18. 11. 1997. Výpis zo strediska cenných papierov sa nachádza na čl. 30 spisu a je datovaný 13. 3. 1998. Dňa 17. 5. 1998 notár vytýčil termín pojednávania na 29. 5. 1998. Na tomto pojednávaní vyšlo najavo, že v skutočnosti sa jedná o dvojdom, ktorý má dve súpisné čísla a to 661/1 a 662/3. Ďalej vyšlo najavo, že sťažovateľka v predbežnom šetrení neuviedla, že predmetom dedenia je aj rekreačná chata a tiež motorové vozidlo, ktoré bez súhlasu otca ešte za života údajne odpredal JUDr. J. K. Sťažovateľka žiadala poskytnúť lehotu 30 dní na označenie ďalších dôkazov. Lehota jej bola poskytnutá, žiadne dôkazy však nenavrhol. Ďalšie pojednávanie bolo 1. 7. 1999, ktorého sa sťažovateľka bez ospravedlnenia nezúčastnila. Ďalšie pojednávanie bolo 4. 2. 2000. Tohto sa nezúčastnil žiaden dedič. JUDr. J. K. svoju neúčast' telefonicky ospravedlnil. Sťažovateľka nemala vykázané doručenie. Sťažovateľka predložila notárovi nový znalecký posudok na tú časť dvojdomu, ktorý mal tvoriť predmet dedičstva, až 28. 4. 2000. Dňa 9. 1. 2001 doručila sťažovateľka súdu žiadosť o zmenu notára. Dňa 10. 1. 2001 vybavujúci sudca, JUDr. Z. Š., žiadal predložiť spis D 513/97 za účelom rozhodnutia o žiadosti sťažovateľky, spolu s vyjadrením notára. Notár zaslal spis súdu spolu so svojim vyjadrením 27. 2. 2001. Dňa 2. 4. 2002 sudca rozhodol, že vec JUDr. L. L. neodnime, lebo neboli splnené podmienky pre odňatie podľa § 175 Zb. Občianskeho súdneho poriadku. Spis bol vrátený notárovi 27. 11. 2002 novým vybavujúcim sudcom, JUDr. M. S. Dňa 20. 9. 2002 zomrel dedič JUDr. J. K. Notár dňa 29. 9. 2003 vyzval sťažovateľku na oznámenie dedičov po nebohom. Sťažovateľka oznámila mená a adresy dedičov 18. 12. 2003, pričom adresu netere L. K. neuviedla. Notár dňa 14. 1. 2004 žiadal Mesto M. o oznámenie aktuálnej adresy bydliska L. K. Na tomto mieste poukazujeme na dva zberné spisy, ktoré sú pripojené k spisu D 513/97. Dňa 29. 10. 2003 sťažovateľka prostredníctvom advokáta JUDr. A. G. podala návrh na zmenu notára. Sudca dňa 3. 10. 2003 žiadal o predloženie spisu od notára v lehote 3 dní. K predloženiu spisu došlo 4. 2. 2004. Medzitým podala aj sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorá bola vybavovaná pod Spr 120/04 a bola posúdená ako čiastočne

opodstatnená. Dňa 29. 3. 2004 bola vec D 513/97 odňatá notárovi JUDr. L. L. a dňa 19. 4. 2004 bola pridelená na ďalšie konanie súdnej komisárke JUDr. A. K. Spis bol do 31. 8. 2004 u JUDr. L. L., ktorý vo veci vyčíslil svoje doterajšie trovy. Dňa 13. 5. 2005 súdna komisárka doručila tunajšiemu súdu návrh na ustanovenie opatrovníka pre konanie D 513/97 pre syna nebohého JUDr. J. K. – mal. P. K., nakoľko v tomto dedičskom konaní dochádza ku kolízii jeho záujmov so záujmami zákonnej zástupkyne jeho matky M. K. V konaní 14 P 156/05 bol dňa 9. 6. 2005 mal. P. K. opatrovník ustanovený, uznesenie ešte nenadobudlo právoplatnosť.

Nepopierame, že dedičské konanie D 513/97 netrvá od roku 1997. Je však potrebné presne rozdeliť, kto má akú zásluhu na tomto stave. Predovšetkým chceme uviesť, že dcéra nebohého brata sťažovateľky JUDr. J. K., L. K., sa dlhý čas zdržiavala v zahraničí a jej adresa súdu nebola známa. Ďalej poukazujeme na konanie samotnej sťažovateľky, ktorá v zápisnici o predbežnom vyšetrení úmyselne zatajila, že do dedičstva po jej otcovi patrí aj rekreačná chata na Zemplínskej Šírave a úmyselne uviedla tiež mylný údaj o rodinnom dome č. 661/3, pričom v skutočnosti sa jednalo o dvojdom s dvomi súpisnými číslami. O jej priamom úmysle svedčí aj znalecký posudok znalca Ing. J. M., ktorý si sama objednala – č. 406/1997, ktorý bol pre účely dedičského konania nepoužiteľný. Použiteľný znalecký posudok predložila až o tri roky – č. 125/2000.

Podľa nášho názoru nemá sťažovateľka vzhľadom na vyššie uvedené úmyselné konania morálne právo na priznanie požadovaného finančného zadosťučinenia a preto žiadame jej sťažnosť zamietnuť. Trváme na ústnom pojednávaní. Ako svedkyňu navrhujeme vypočuť L. K., bytom M. Ďalej navrhujeme, aby ústavný súd vykonal šetrenie na Správe katastra Michalovce, či nebohý J. K. má na Z. Š. rekreačnú chatu. Ak áno, nech o tom zašlú súdu list vlastníctva. Jedná sa o katastrálne územia V. alebo K. Ďalej navrhujeme urobiť dotaz na Mestský úrad M., za účelom zistenia, aké stavby sa nachádzajú na parcele 353 o výmere 522 m², vedenej na LV 2540 k. ú. M., aké majú súpisné čísla a kto je ich vlastníkom a odkedy. Už zo znaleckého posudku č. 406/97 je zrejmé, že na tejto parcele sa nachádza dom č. s. 422 č. o. 3 a znalec stanovil hodnotu tohto domu spolu s pozemkom, oploťením, vonkajšími úpravami a porastmi na hodnotu 329 092,- Sk v znaleckom posudku č. 125/2000, ten istý znalec konštatuje, že na parcele sa nachádza dvojbyť a hodnota tohto dvojbytu je už 1 522 820,- Sk. Nebohý JUDr. J. K. však na čl. 36 spisu konštatuje, že sa

jedná o dvojdom a nie o dvojbyt s dvomi súpisnými číslami 6622/3 a 661/1, teda ide o dva domy v právnom zmysle, čo taktne pominul aj znalec Ing. M. vo svojom druhom znaleckom posudku č. 125/2000. Objasnenie týchto skutočností má pre nás zásadný význam. Takto sa javí, že ani posudok č. 125/2000 nebude použiteľný pre toto dedičské konanie.“

Ústavný súd nariadil verejné ústne pojednávanie vo veci na 6. september 2005 na žiadosť okresného súdu. Sťažovateľ svoju účasť na tomto pojednávaní ospravedlnil listom z 26. augusta 2005. Z verejného ústneho pojednávania, na ktorom sa zúčastnil podpredseda okresného súdu, nevyplývali žiadne nové skutočnosti vo vzťahu k prejednávanej veci. Podpredseda okresného súdu poukázal na doterajší priebeh prejednávania dedičstva a odovzdal na založenie do spisu ústavného súdu zápisnicu z notárskeho úradu z 5. septembra 2005.

II.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...“, a práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“, v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. D 513/97, Dnot 94/97.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (II. ÚS 61/98), pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom nastoľujúcim stav právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (II. ÚS 32/05).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú: 1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, 2) správanie účastníka konania a 3) postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prejednáwanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. D 513/97, Dnot 94/97 ide o dedičské konanie. Ústavný súd vo vzťahu k predmetnej veci konštatoval, že ju nemožno posúdiť ako právne zložitú. Skutkovú zložitosť však nemožno vylúčiť, pretože v sporoch tohto druhu je potrebné vykonať často náročné dokazovanie, spravidla sa vyžaduje aj znalecké dokazovanie. Ústavný súd čiastočne akceptuje názor predsedníčky okresného súdu o skutkovej zložitosti veci. Napriek tomu konštatuje, že pri sústredenom postupe okresného súdu (súdneho komisára) ju bolo možné uzavrieť bez zbytočných priet'ahov v konaní.

2. Ďalším kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v konaní sp. zn. D 513/97, Dnot 94/97, bolo správanie sťažovateľky ako účastníčky tohto súdneho konania. Ústavný súd dospel k záveru, že správanie sťažovateľky prispelo k celkovej dĺžke konania pred okresným súdom, vzhľadom na to, že sa nezúčastnila na dvoch prejednaniach dedičstva, ako aj vzhľadom na nedostatočnú súčinnosť pri objasňovaní predmetu dedičského konania.

3. Tretím kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priet'ahom v označenom súdnom konaní, bol postup samotného okresného súdu. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu vo veci sp. zn. D 513/97 (Dnot 94/97) zistil nasledovné skutočnosti:

Okresný súd prijal 7. marca 1997 uznesenie o začatí konania v dedičskej veci J. K. a poveril notára JUDr. L. prejednaním dedičstva po ňom v lehote jedného roka. Notár urobil predbežné úkony v máji a v júli 1997 a nariadil 29. októbra 1997 prejednanie dedičstva na

13. november 1997. Toto prejednanie bolo odročené na neurčito za účelom získania podkladov pre rozhodnutie. Znalecký posudok o ocenení rodinného domu bol vyhotovený 18. novembra 1997. V máji 1998 bolo nariadené pojednávanie na prejednanie dedičstva na 29. máj 1998. Na tomto pojednávaní bola účastníkom uložená povinnosť oznámiť v lehote 30 dní svoje stanoviská a písomne sa vyjadriť k rozsahu majetku.

Ďalšie prejednanie dedičstva nariadené na 1. júl 1999 a na 4. február 2000 sa neuskutočnili (aj pre neúčast' sťažovateľky, absenciu písomných vyjadrení vo veciach rozsahu majetku). Sťažovateľka zaslala v júni 2000 (bez presného dátumu) notárovi znalecký posudok č. 125/2000 z 28. apríla 2000. V júli 2000 prihlásili pohľadávku do dedičského konania S. t. K.

Sťažovateľka požiadala 4. januára 2001 o zmenu notára v dedičskom konaní, žiadosť bola postúpená JUDr. L., ktorý svoje vyjadrenie doručil okresnému súdu 19. marca 2001.

Okresný súd dospel k záveru, že nie sú podmienky na odňatie veci notárovi a v apríli 2002 oznámil túto skutočnosť sťažovateľke. Okresný súd dal 26. novembra 2002 pokyn na vrátenie spisu notárovi na pokračovanie v konaní (počas konania zomrel 20. septembra 2002 dedič JUDr. J. K.).

Súdny komisár vyzval 29. septembra 2003 sťažovateľku, aby oznámila dedičov po zomrelom. Uvedené splnila 18. decembra 2003. Po sťažnostiach advokáta sťažovateľky a po predložení spisu okresnému súdu (4. február 2002) bolo notárovi doručené (13. apríla 2004) oznámenie, že mu vec bola odňatá. Spis prevzala 28. apríla 2004 notárka JUDr. A. K.

Notárka oznámila 27. októbra 2004 Krajskému súdu v Košiciach okruh dedičov po zomrelom JUDr. J. K. a uviedla, že dedičské konanie po ňom nie je vedené na jej notárskom úrade.

V roku 2005 boli nariadené dve pojednávania (9. februára 2005 a 15. apríla 2005), konanie stále nie je ukončené právoplatným rozhodnutím. Z predloženej zápisnice o prejednaní dedičstva z 5. septembra 2005 vyplynulo, že v jeho rámci bol až v tomto štádiu zostavený zoznam aktív a pasív dedičstva.

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti už vyslovil názor, že úkony notára ako súdneho komisára v konaní o dedičstve sú úkonmi súdu, a preto aj nimi možno spôsobiť zbytočné priet'ahy spôsobené súdom (napr. III. ÚS 47/00).

Ústavný súd so zreteľom na všetky uvedené skutočnosti konštatoval, že v konaní okresného súdu o vyporiadaní dedičstva, ktoré trvá viac ako osem a pol roka, sa vyskytli obdobia nečinnosti (jún 1998 – jún 1999, celý rok 2004), pričom doterajšie konanie je poznačené nesústredenou a neefektívnou činnosťou ako celok. Tieto skutočnosti viedli ústavný súd k záveru o tom, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. D 513/97, Dnot 94/97 bolo porušené základné právo s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší takéto rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťúčinenia.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy: „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťúčinenie.“

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“.

Sťažovateľka požadovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 80 000 Sk, pričom svoju žiadosť odôvodnila frustráciou z nečinnosti okresného súdu poukazujúc pritom na doterajšiu judikatúru ústavného súdu, z ktorej podľa nej vyplýva, že ústavný súd za každý rok súdneho konania pri zistení prierahov v konaní priznáva finančné zadosťučinenie cca 10 000 Sk. Sťažovateľka pritom poukazuje na to, že konanie trvá viac ako 8 rokov.

Vzhľadom na celkovú dobu konania okresného súdu vo veci sp. zn. D 513/97 (Dnot 94/97), berúc do úvahy skutočnosť, že sťažovateľka svojím správaním prispela k celkovej dĺžke konania, ktoré namieta, zohľadňujúc povahu veci a pozíciu sťažovateľky sprevádzanú pocitmi neistoty, ústavný súd považoval priznanie sumy 20 000 Sk za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov sťažovateľke, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátom JUDr. M. R. v konaní pred ústavným súdom a ktoré vyčíslil sumou 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) spolu za dva úkony právnej pomoci podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu (§ 31a ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. septembra 2005